

John Mole

The Chemotherapy Experience

Experienţa chimioterapiei

Parallel Texts

Translated into Romanian by
Elena Nistor

Edited by
Lidia Vianu

Contemporary Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

Contemporary Literature Press
Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură

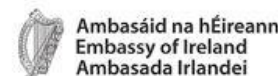
Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
George Sandulescu

The online Publishing House of the University of Bucharest

ISBN 978-606-760-016-2

Cover Design, Illustrations, and overall Layout: **Lidia Vianu**
Subediting: Ana Maria Țone
Proofreading: Violeta Baroană, Cristian Vîjea
IT Expertise: Cristian Vîjea, Simona Sămulescu
Publicity: Violeta Baroană.

Acknowledgments
John Mole's *Treatment* was published by Shoestring Press in 2013.

John Mole

The Chemotherapy Experience

Experienţa chimioterapiei

Parallel Texts

Translated into Romanian by
Elena Nistor

Edited by
Lidia Vianu

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

Contents

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

John Mole

The Chemotherapy Experience. Experiența chimioterapiei

2

http://editura.mttlc.ro

The University of Bucharest. 2015

Lidia Vianu

This is what John meant!

John Mole is a name that needs no introduction for English readers. As for his Romanian readers, there are a few essential things they might want to know: he is an accomplished jazz calrinettist, he also writes poetry for children... Last but not least, he is a man of vibrant vitality and contagious generosity. His poetry is simple, yet complicated: easy to read, it haunts you with meanings that dawn on you months after you have read the lines. You are sitting in a chair by the window, thinking of whatever is on your mind at the moment, and suddenly it hits you: This is what John meant!

I am certain that many poets have sought his advice and support when they doubted themselves, and needed a fresh eye and a friendly hand. I know I have.

Here comes a book which reassures us all—a fearless book about the most feared word of the century. It is written for those who can still say "time enough", by somebody "put on Watch and Wait". This book is a heart that beats "like a gift delayed".

There is not much more one dare say about it, except READ THE BOOK. It comes from a man who is there for us all, and from a poet who has found true poetry, and is passing the secret on to us, provided we are ready to see.

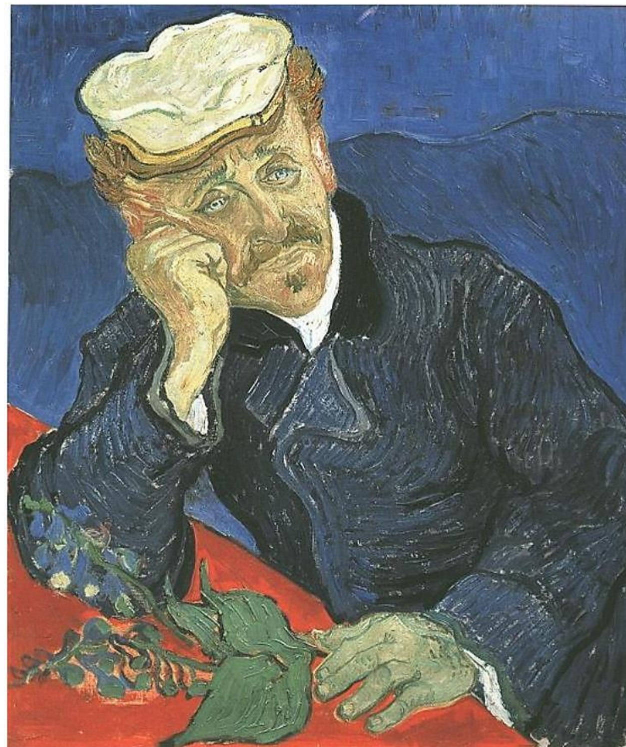

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

John Mole

The Chemotherapy Experience. Experiența chimioterapiei

4

Vincent Van Gogh: Portrait of Dr. Gachet, 1890

http://editura.mttlc.ro

The University of Bucharest. 2015

John Mole

The Chemotherapy Experience

Experiența chimioterapiei

Parallel Texts

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

Remembering Roger

On receiving the half-expected news
at which any one of us might well have thought
Why me?, according to his wife
he paused for a moment. *Why not
me?* was what he then said,
ready enough to choose
to look at it this way since life
had tipped the balance. Win or lose
he'd see it through as he had lived it,
buoyant, carefree, generous, witty,
without the dead-weight of self-pity.

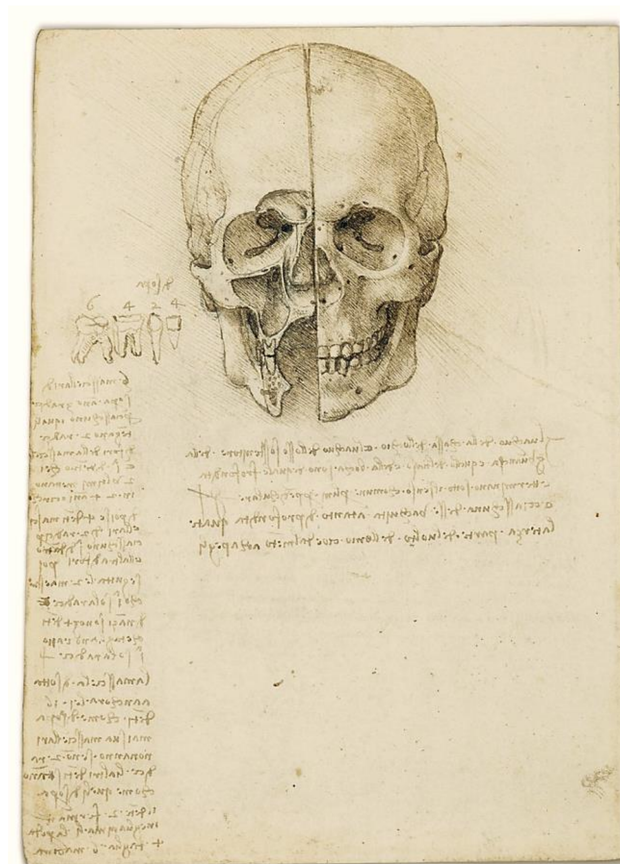
Amintirea lui Roger

La aflarea veștii pe jumătate așteptate
când oricare dintre noi putea foarte bine să gândească
De ce eu?, după spusele soției lui
el a tăcut preț de o clipă. *De ce nu
eu?* a spus apoi,
suficient de pregătit încât să aleagă
să privească lucrurile astfel de vreme ce viața
înclinase balanța. Indiferent de rezultat
o va duce la bun sfârșit așa cum a trăit-o,
cu veselie, fără griji, darnică, intensă,
lipsită de apăsarea milei de sine.

John Mole

The Chemotherapy Experience. Experienţa chimioterapiei

7

http://editura.mttlc.ro

The University of Bucharest. 2015

Scan

I shall be radioactive
for eight hours afterwards
and must be careful
to avoid intimate contact.
The prospect of this
alarms me, but what now
suddenly comes to mind
is just how alone I felt
standing in Hereford Cathedral
October 1962
beside the Mappa Mundi
with Krushchev banging on
as nuclear war seemed
unavoidable, that the world
could soon be dust, this sacred
storehouse of humanity

Scanarea PET[1]

Voi fi radioactiv
timp de opt ore după aceea
și trebuie să fiu atent
să evit contactul intim.
Această perspectivă
mă îngrijorează, dar ce
îmi vine în minte deodată
este cât de singur m-am simțit
în Catedrala din Hereford
în octombrie 1962
privind Mappa Mundi[2]
cu Hrușciov bătând cu pumnul în masă
războiul nuclear părea
inevitabil, lumea
putea curând să devină praf și pulbere, iar acest sacru
depozit al omenirii

and faith be flattened
in an instant. Eight hours
or not much more
was all I'd have to hurry home
before our precious intimacy
would vanish in the void
and love, left echoing,
become an empty word.

[First published in *The Spectator*]

și al credinței să fie nimicit
într-o clipă. Opt ore
și nu cu mult mai mult
sunt tot ce am ca să mă grăbesc spre casă
înainte ca neprețuita noastră intimitate
să dispară în pustiu
și iubirea, ca un ecou,
să se transforme în vorbă goală.

[Poem publicat inițial în revista *The Spectator*]

[1]Scanarea PET (tomografia cu emisie pozitronică) este o analiză cu ajutorul căreia se poate identifica sursa cancerului. Înainte de examinarea tomografică, pacientului i se injectează gluoză radioactivă care este intens absorbită de celulele canceroase, acestea devenind mult mai vizibile pe imaginea scanată.
[2]Mappa Mundi este o hartă medievală a lumii, care datează din secolul al XIII-lea și se află în Catedrala din orașul Hereford, în sud-vestul Angliei.

10

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

Controlling the Flow

He waits in the Day Room
while his wife has treatment,
flicks through magazines
but wants to talk. *I was here too*
for my prostate. They fixed me up
with a spigot. It controls the flow
if I'm in the car. I find a spot,
get out and switch it on. Wonderful
what can be done these days.
A round of golf's no problem now
like I thought it might be
or to find myself taken short
when I'm walking the dog.

He's retired, so evidently

Fluxul, sub control

El stă în sala de așteptare
în vreme ce soția lui face tratamentul,
răsfoiește revistele
dar vrea să vorbească cu cineva. *Și eu am fost aici*
pentru prostată. M-au rezolvat
cu o sondă. Ține fluxul sub control
dacă sunt în mașină. Caut un loc,
opresc mașina și îi dau drumul. Este extraordinar
ce se poate face în zilele noastre.
O rundă de golf nu mai este o problemă acum
așa cum credeam că ar putea fi
și nici nu mai sunt luat prin surprindere
atunci când îmi plimb câinele.

E pensionar, e evident

on a lease of cheerful life
and up for it, his health
no private matter but a cherished
open secret to be shared
with all of us, how everything
begins again, a second chance
to find the man he was,
a diamond in the rough,
spontaneous, good company,
big-hearted, and no less
than he deserves.

But last month when my wife
was diagnosed, he says,
you mightn't think to look at me
I cried. I don't mind saying.
I tried hard to be strong
not to upset her. He smiles
then looks away. At times

atât de plin de viață
și de vesel, situația lui
nu mai este o chestiune privată
ci un neprețuit
mister dezvăluit, de împărtășit
cu toți ceilalți, cum reîncepe
totul, o a doua șansă
de a-l regăsi pe bărbatul care a fost cândva,
diamant în noroi,
spontan, o companie plăcută,
inimă largă, nu mai puțin
decât ceea ce merită.

Dar luna trecută, când au diagnosticat-o
pe soția mea, zice el,
nici nu te-ai fi putut uita la mine.
Am plâns. Nu mi-e rușine să recunosc.
Am încercat din răsputeri să fiu puternic
ca să nu o necăjesc. Zâmbește
apoi privește într-o parte. Uneori

13

you can’t control the flow.

nu poţi ţine fluxul sub control.

Francisco Goya: Self-Portrait with Dr. Aririeta, 1820

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

14

Treatment

In progress

My arm hangs out of the bed
Like Marat's from his bath.
Diagnosis takes you by surprise,
A swift assassin secretly at work.

What cause have I betrayed
To lie here awaiting judgement,
Limp of limb and listening
For footsteps on the stair?

I must confirm my name
And date of birth
To check that each consignment
With its code and numbers

Tratamentul

În curs de desfășurare

Brațul îmi atârnă pe marginea patului
Ca brațul lui Marat[1] din cadă.
Diagnosticul te ia prin suprindere,
Asasin rapid în acțiune secretă.

Oare ce cauză am trădat
De zac aici în așteptarea judecății,
Cu membre fără vlagă și căutând
Să aud vreun pas pe scări?

Trebuie să îmi confirm numele
Și data nașterii
Să verific dacă fiecare mostră
Cu numere și coduri

15

Wheeled in on the trolley
Is identified as mine,
That I am who I am
And was and hope to be.

Then treatment is begun
For John Mole 12.10.41
Borne from old age
Past middle years and youth
Back to the cradle
As his own still living proof.

Nausea comes in waves
To be ridden
As a Baywatch surfer
With his perfect body
Masters the tide.

Or as Mark Twain
Wrote of ageing

De pe căruciorul pentru analize
Îmi aparține,
Dacă sunt cine sunt
Și am fost și sper să fiu.

Apoi începe tratamentul
Pentru John Mole 12.10.41
Plăsmuit din cărunteţe
Trecut de maturitate și de tinereţe
Reîntors la frageda pruncie
Ca proprie dovadă de a fi încă în viaţă.

Greaţa vine în valuri
Ce trebuie străpunse
Precum un surfer din Baywatch
Cu trupul lui perfect
Supune talazurile.

Sau așa cum Mark Twain
Scria despre înaintarea în vârstă

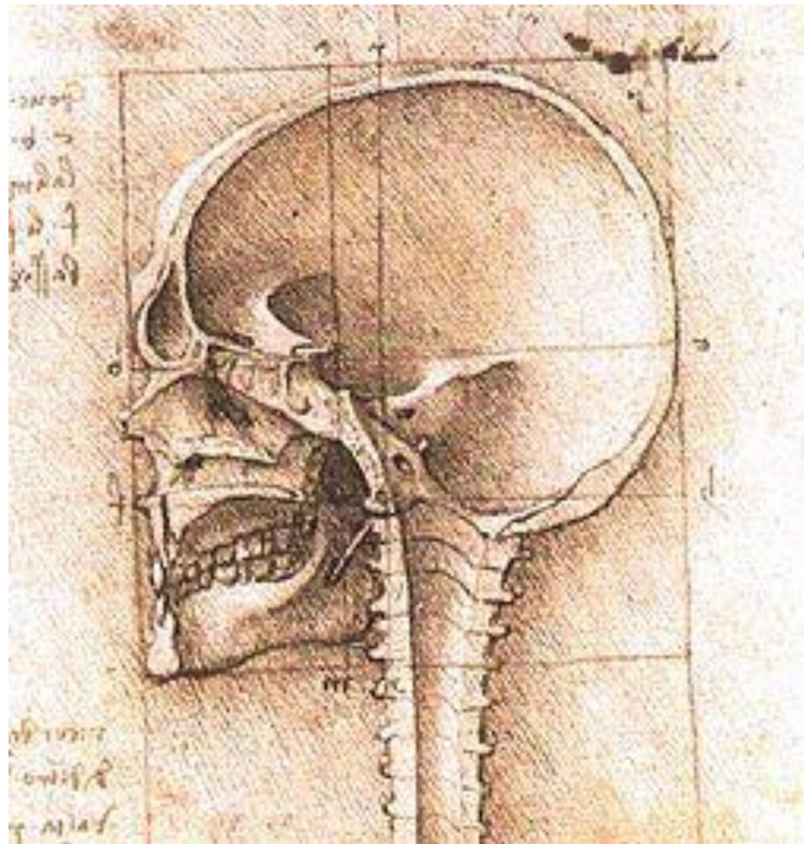
16

Let it be mind over
Matter. If you don't
Mind it doesn't matter.

Now up now down
Like bucket in a well,
Chaucer's description
Of remorseless fortune
Becomes my mantra
As I wander nightly
Back and forth
From bed to bowl.

Că este minte mai presus de
Materie. Dacă nu te stânjenește
Atunci nu prezintă importanță.

Când sus când jos
Ca găleata în fântână,
Descrierea lui Chaucer
A avuției deșănțate
Îmi devine mantră
În rătăcirile nocturne
Încoace și încolo
Între așternut și baie.

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

The Harold Pinter Response

How are you?
I'm fine.
How are you?
I'm good.
How are you?
I'm in the pink,
I'm tickety boo.
No, but really
How are you?
What kind of a fucking
Question is that?

Walking in the dark
Through cobwebs,
On your pillow
Filigree at dawn.

Silver brushed

Răspunsul lui Harold Pinter

Ce mai faci?
Sunt bine.
Ce mai faci?
Sunt în regulă.
Ce mai faci?
Sunt teafăr,
Sunt zdravăn.
Nu, serios
Ce mai faci?
Ce dracu' întrebare
Mai e şi asta?

Înaintând prin beznă
Prin pânze de păianjen,
Pe perna ta
Filigran în zori.

Argint alungat cu peria
De pe umeri goi,

19

From naked shoulders,
Ariadne's thread,
A choice of hats.

It makes you look younger
Whatever it is
They're doing to you.

Honestly. That beanie
Suits you. If the cap fits
Wear it, and it does.

Without your beard
You're a new man.
Forget the wind in your hair.

Don't overdo it now
Whatever you do.
It's good to see you about.

Take care. At first

I didn't recognise you
But you certainly seem well.

Firul Ariadnei,
Căciuli pe alese.

Te face să pari mai tânăr
Indiferent
Ce-ți fac ei.

Serios. Cu asta tricotată
Îți șade bine. Dacă șapca
Ți se potrivește, poart-o.

Fără barbă
Pari altcineva.
Uită de vântul ce-ți trecea prin păr.

Nu exagera
Orice ai face.
Mă bucur să te revăd.

Ai grijă de tine. La început

Nu te-am recunoscut
Dar cu siguranță pari în regulă.

20

Hooked to our pumps
For three hours
In these comfortable
Sky-blue chairs
With bleepers warbling
Like a tree top chorus
Of garden birds
We sometimes glance
With a smile at each other,
Sharing the same thought
Of a world elsewhere
To be returned to
On the journey home.

She enters the ward
As a galleon might enter harbour,
Gracious, disproportionate
Amongst us anchored skiffs.

Around her neck she wears
A necklace of ballpoints
And sails toward me
Decked with paperwork.

Atârnat de perfuziile tale
Timp de trei ore
Pe aceste confortabile
Scaune de un albastru celest
Cu pagerele ciripind
Ca un cor de păsărele
În vârful copacului
Uneori ne privim
Cu un zâmbet,
Împărtășind același gând
Despre o lume aflată altundeva
La care ne vom întoarce
În drum spre casă.

Ea intră în salon
Așa cum o corabie ar intra în port,
Cu grație, dispropoționată
Printre noi, schifuri ancorate.

În jurul gâtului poartă
Un colier de pixuri
Și navighează către mine
Împodobită cu un vraf de hârtii.

21

Would you complete
This questionnaire?
It's all about fatigue
And how you deal with it.

Happy to help. Of course.
She unhooks a pendant pen
With its NHS logo
Then thanks me in advance.

So I pass the next few minutes
Contemplating weariness
And mapping out its symptoms
On a scale of one to ten.

Richard Goolden, Mole
In the annual Christmas
Thespian chestnut
Toad of Toad Hall,
Grew old and ageless
In the same velvety
Utopian costume.

Vreți, vă rog, să completați
Acest chestionar?
Se referă la starea de oboseală
Și la cum trebuie gestionată.

Mă bucur să fiu de ajutor. Desigur.
Îmi dă un pix din colier
Cu sigla NHS[2]
Apoi îmi mulțumește anticipat.

Așa că îmi petrec următoarele minute
Contemplând epuizarea
Și măsurându-i simptomele
Pe o scară de la 1 la 10.

Richard Goolden, Cârtița
Din spectacolul
Vântul prin sălcii[3]
La sărbătoarea anuală de Crăciun,
Părea bătrân și veșnic tânăr
În același costum
Iluzoriu de catifea.

22

Walking incognito
As a spy with my altered
Appearance, I recall
How once he was hailed
From across the road
By a fellow actor,
Neither of them any longer
What they were:
Richard Goolden? Good Lord.
I thought we were both dead!

Is this the beginning
Of the end or the end
Of the beginning?
How tempting
To play around
With such reversals.

Is this the shadow
Of a ghost or the ghost
Of a shadow? Am I
The question
Or its final answer?

Pășind incognito
Ca un spion cu înfățișarea mea
Schimbată, îmi amintesc
Cum a fost cândva ovaționat
De peste drum
De un coleg actor,
Niciunul dintre ei acum
Nu mai este ce era cândva:
Richard Goolden? Doamne sfinte.
Credeam că am murit amândoi!

Oare acesta este începutul
Sfârșitului sau sfârșitul
Începutului?
Cât de ispititor
Este să jonglez
Cu asemenea contraste.

Oare aceasta este umbra
Unei stafii sau stafia
Unei umbre? Oare eu sunt
Întrebarea sau răspunsul ei final?

23

My body, a cauldron of chemicals
Is on the boil. Put in Retuximab,
Prednisolone, Cyclophosphamide,
Doxorubican, Vincristine,
Filgrastin. Round and round
In the charmed pot to make it
Firm and good. Then hark
What news, what prophecy
Out here on the blasted heath?

Do you have a line? she asks
Preparing the pump's
Translucent bag
Of watery medication
As if it might be
For a goldfish
Carried from the fair.

No, but I'll think of one
I tell her as she
Takes my hand
And searches for a vein,
The perfect chemo
Regular pentameter

Trupul meu, un cazan de medicamente
În fierbere. Am înăuntru Retuximab,
Prednisolon, Ciclofosfamidă,
Doxorubicin, Vincristin,
Filgrastim. Amestec
În vasul fermecat ca să se
Învârtoșeze si să se îndrepte. Ascultă apoi
Ce vești, ce profeții
Se-aud aici, pe câmpul ars și plin de bălării?[4]

Aveți cateter? mă întreabă
În timp ce pregătește sacul
Transparent al perfuziei
Cu medicamente apoase
Ca si cum ar fi
Un peștișor auriu
Adus de la târg.

Nu, dar am să-l am în vedere
Îi spun, în timp ce ea
Îmi ia mâna
Și caută o venă,
Pentametrul iambic
Perfect al chimioterapiei

To bring with me next time.

Who would have thought the old man
To have had so much blood in him
Or to find him counting syllables
In the haematology department?

No king but a commoner
In his hospital nightshirt,
Attached to a new line
Straight from the heart.

Through foul and foggy air
Of necessary journeys, uphill
To the shops, chest tight
With regulated breath
Held overlong then
Cautiously released,
A damp persistence
Drizzling through the nose's
Unaccustomed depilation
To my upper lip, a synthesis
Of sniff and tissue.

Pe care să îl aduc cu mine data vitoare.

Cine ar fi crezut că bătrânul
Are atâta sânge în el
Sau că îl vor găsi numărând silabe
În secția de hematologie?

Nu este rege ci om de rând
În pijamaua de spital,
Legat de o nouă linie venoasă
Ce duce drept în inimă.

Prin aerul cețos și greu
Al drumurilor necesare, în susul dealului
Spre magazine, cu pieptul încătușat
De respirația normală
Ținută prea mult apoi
Eliberată cu precauție,
Cu burnița pornind din bizara
Depilare a nasului
Spre buza de sus, o combinație
Între a-ți trage nasul și un șervețel.

Stopping, starting, gazing
Hopefully ahead
Without support or leaning
On a lamp-post
Like my dad's beloved
Ukulele player
Not to watch that certain
Little lady passing by
But as an ageing object
Of discreet concern.

Each of us here
A feeble thing in nature

Passing time
Until the music stops

Bodies tuned
To an imperfect pitch

Souls in consort
Pascal's thinking reed.

I dream one night

Mă opresc, pornesc, privind
Cu speranță înainte
Fără ajutor sau sprijinul
Vreunui stâlp
Precum cântărețul la ukulele
Îndrăgit de tatăl meu
Fără să o privesc pe acea anumită
Micuță doamnă care trece pe lângă mine
Ci precum un obiect de o importanță subtilă
Peste care se aștern anii.

Aici fiecare dintre noi
Obiect fragil de felul său

Își petrece timpul
Până când se oprește muzica

Trupuri acordate
Cu un ton imperfect

Suflete care împărtășesc aceeași soartă
Trestia gânditoare a lui Pascal.

Într-o noapte visez

26

A phone call from Arthur
My college tutor
And lifetime friend
Who died ten years ago:
What are you working at?
He asks. I reply
A curious, invasive text
That's written on my body.

Aha! he exclaims
As he always would
If something in my weekly essay
Surprised him. *Be careful*
How you read it back
When you think it's finished.
Remember who it was
That told the poet
His best friend is always
The waste-paper basket.

There'll soon be a new man
In your mirror.
So be there to greet him.

Că mă sună Arthur
Îndrumătorul meu din colegiu
Și prieten de-o viață
Care s-a prăpădit cu zece ani în urmă:
La ce lucrezi?
Mă întreabă. Îi răspund
La un text curios, invaziv
Scris pe trupul meu.

Aha! Exclamă el
Așa cum făcea mereu
Dacă ceva din eseul meu săptămânal
Îl lua prin surpindere. Fii atent
Cum îl revizuiești
Când crezi că l-ai terminat.
Amintește-ți cine
I-a spus poetului
Că întotdeauna cel mai bun prieten este
Coșul de gunoi.

Curând se va ivi un om nou
În oglinda ta.
Deci fii acolo ca să îl întâmpini.

27

One door closes
As another opens
Go to the window and look out.

Then halfway upstairs
It gets you. Pause.
Hold on. Measure each

Breath you take. One more
Lie-down. The doldrums
Of fatigue repeat themselves

But every cloud etc. . .
Not long now
Before the weather's better.

Like a busker,
Their ache, release,
Their frisky clatter,
And your breath
A thin tin whistle.

O ușă se închide
În timp ce alta se deschide
Mergi la fereastră și privește afară.

Apoi la jumătatea scărilor
Te prinde. Oprește-te.
Așteaptă. Măsoară-ți fiecare

Răsuflare. Încă o dată
Așează-te pe pat. Pasivitatea
Oboselii se repetă

Dar fiecare nor etc. . .
Nu mai este mult de-acum
Până se îmbunează vremea.

Cântând din oase[5]
Ca un artist de stradă,
Durerea lor, eliberarea,
Sunetul lor zburdalnic
Și răsuflarea ta
Un mic fluier de tablă.
Apropie-te
De pulsațiile

28

Keep moving
To your heart's
Propulsion, its beat
An intimate momentum
Bar by bar
Whatever the tune.

The gift of time
On hold, hope
Punching its weight in sound,
Life settling for now
And the world's business
Easing into light,
Its early traffic
Risen from darkness
To the conversation
Of another day.

Inimii tale, bătăile sale
Un impuls intim
Zvâcnet după zvâcnet
Indiferent de melodie.

Prinosul timpului
În așteptare, speranța
Izbindu-și greutatea cu zgomot,
Viața se îmbunează deocamdată
Și mersul lumii
Se îndreaptă spre lumină,
Drumul său dis de dimineață
Desprins din întuneric
Spre conversația
Unei alte zile.

[1]Jean-Paul Marat (1743–1793) a fost medic, filosof și om de știință francez de origine elvețiană, rămas în istorie pentru activitatea de jurnalist și politician din timpul Revoluției franceze. A fost asasinat în timp ce făcea baie, moartea lui devenind un simbol pentru revoluționari.

[2]NHS (National Health Service): Ministerul Sănătății din Marea

Britanie

[3]Piesă de teatru scrisă de A.A. Milne, inspirată de povestea clasică pentru copii de Kenneth Grahame (1908), care prezintă aventurile a patru personaje: Broasca, Cârtița, Șobolanul și Bursucul. (Aici, joc de cuvinte: Mole = Cârtiță)

[4]Aluzie la Macbeth, Actul I, Scena 3.

[5]Instrument muzical tradțional irlandez, asemănător castanietelor, constând dintr-o pereche de oase de origine animală.

Imagination
for PCG

Lying awake at 5 a.m. in a box room
on this rowdy bird-song summer morning
without curtains, I hold back
from routine, the urinary urge
of advancing age, but not, as I shift
on the rack of one alleviating
bed-shape to the next, from the poem
I shall write to make the best of it
like this. And so I contemplate
the wise words of a hypnotherapist
that worry is misplaced imagination
as I think of how the day I wake to
from an anxious sleep could be
its own reward, that light may still
shine kindly on the work-desk, words

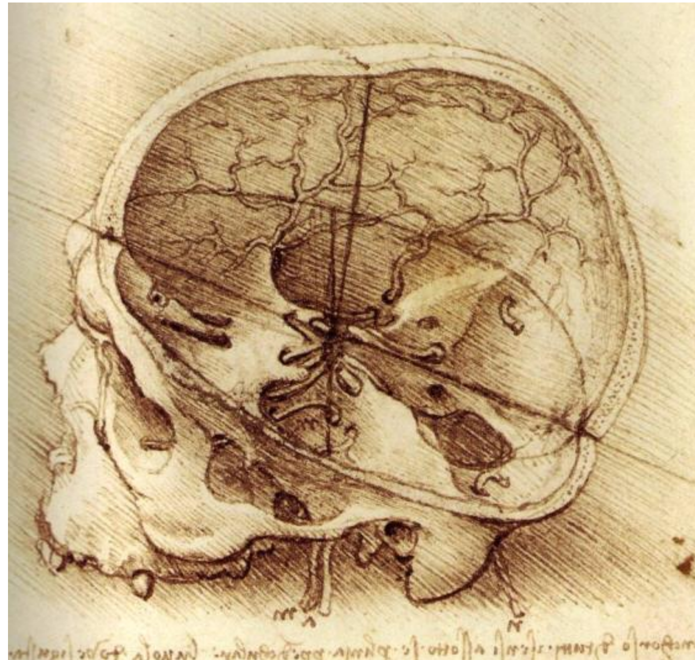
Imaginație
pentru PCG

Zac în pat fără somn la 5 dimineața într-un salon
în această dimineață de vară plină de cântecul păsărilor
fără perdele, îmi înfrânez
deprinderile, urgența urinară
a înaintării în vârstă, dar nu mă abțin, pe cînd mă mut
de pe cadrul unui pat
rabatabil pe altul, de la poemul
pe care îl voi scrie ca să trec mai ușor peste toate
precum acest poem. Așa că meditez
la vorbele înțelepte ale unui hipnoterapeut
care spunea că îngrijorarea este imaginația pierdută
și mă gândesc cum ziua spre care mă trezesc
din somnul agitat ar putea fi
propria ei răsplată, că lumina încă ar putea
străluci blând deasupra biroului, cuvintele

31

fall into place, negotiate between
this self-absorption and my writing
in a carefree if illusory exchange
of darkness for the trust already here.

și-ar găsi rostul, mijlocind între
această preocupare de sine și scrierile mele
într-un schimb liber chiar dacă iluzoriu
de întuneric cu încrederea care se află deja aici.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

Pain

'I think there's a pain somewhere in the room,'
said Mrs Gradgrind, 'but I couldn't positively
say that I have got it.'

Charles Dickens, *Hard Times*

It chases its tail
around your body,
and you'll know soon enough
if it's yours,
a stray companion
looking for a home
which chooses you
but cannot settle,

although for a while
its restlessness
may be unfamiliar

Suferința

'Cred că există o suferință undeva în cameră,'
spuse doamna Gradgrind, 'dar nu aș putea spune
sigur că este a mea.'

Charles Dickens, *Vremuri grele*

Își urmărește coada
împrejurul tău
și vei afla cât de curând
dacă este a ta,
tovarășă rătăcitoare
în căutare de adăpost
ce te alege pe tine
dar nu poate rămâne pe loc,

deși pentru o vreme
neastâmpărul ei
îți poate fi străin

33

like a kitten
gazing up at you
as if you might yet
deny its right
to leap into your lap.

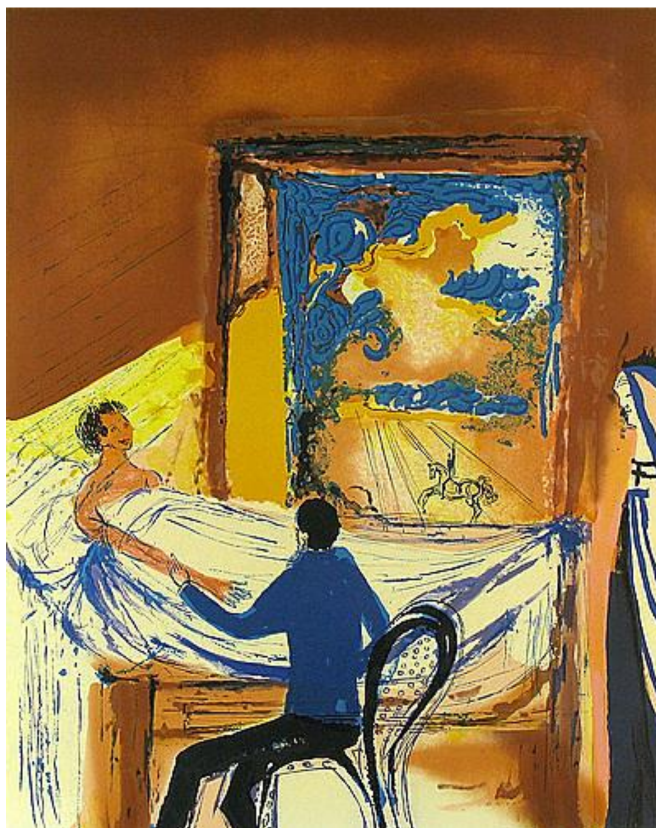
[First published in *The Spectator*]

ca un pisoi
care priveşte în sus spre tine
ca şi cum i-ai putea totuşi
refuza dreptul
de a ţi se aşeza în poală.

[Poem publicat iniţial în revista *The Spectator*]

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

Salvator Dali: The Doctor, 1980

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

Blood

Unable to find a heart
within the beast, the augurers
pronounced dire consequence,
priming Rome's citizens
for Caesar's fall.

Here in Pathology
the nurse locates a vein,
an anxious moment
when she tells me it's collapsed
and won't perform.

I mustn't worry, though,
this often happens,
nothing to alarm

Sângele

Neputând să găsească o inimă
în trupul fiarei, augurii[1]
au presimțit vremuri întunecate
vestindu-i pe romani
că va pieri Cezarul.

Aici la Secția de Patologie
asistenta îmi localizează vena,
o clipă de înfrigurare
în care mă anunță ca vena este ascunsă
și că nu îmi va lua sânge.

Nu trebuie să mă grăbesc, totuși,
se întâmplă adesea,
nu este un motiv de îngrijorare

as blood pumps freely
from my other arm.

căci sângele îmi pulsează în voie
în brațul celălalt.

[1]augur = (în antichitate) preot care prevestea viitorul sau interpreta voința zeilor după zborul și cântecul păsărilor sau după măruntaiele animalelor sacrificate.

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

The Light Box

Its contents are the joy
of not being interrupted,
the disconnected wires
that have had enough.

They are through with messages,
cross purposes, the need
for an answer, the nervous
hesitant intrusion.

See how they shine
in their intricate silence,
coiled and at rest
as the spirit quickens.

Negatoscopul

Conținutul său este bucuria
de a avea continuitate,
cablurile deconectate
cărora le este de ajuns.

S-au săturat de mesaje,
obiective contrare, nevoia
unui răspuns, intruziunea
ezitantă, iritată.

Vezi cum strălucesc
în tăcerea lor complicată,
strânse colac, în pauză,
iar spiritul reînvie.

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

Variation on a Line from Iris Murdoch

Here we are not yet ghosts
although the corridor
seems darker, longer,
where we pass, intent
on every step, keep company
with who we were
when time enough
was limitless, mortality
not worth a second glance.

Now we see through each other
to our destination
and its saving grace,
the solitary healing art
I practise, writing this

Variațiune pe o idee de Iris Murdoch

Aici nu suntem încă năluci
deși culoarul
pare mai întunecos, mai lung
de-a lungul lui trecem, mai hotărâți
cu fiecare pas, ne ținem de urât
cu amintirea a ceea ce am fost candva
când timpul ne era de-ajuns
era nemăsurat, sfârșitul
nevrednic de o a doua privire.

Acum privim unii prin alții
spre destinația finală
cu îndurarea ei izbăvitoare,
arta solitară a mântuirii
pe care o practic, scriind aceste rânduri

in trust while back
to wait for treatment
as a poem sheds the light by which
all human things are mended.

cu credință și întorcându-mă
în așteptarea tratamentului
căci un poem revarsă lumina prin care
toată suflarea omenească își află îndreptare.[1]

[1]Ultimele două versuri sunt adaptate după finalul romanului *Prințul negru* (1973) de Iris Murdoch: 'Arta nu este confortabilă și nu este luată în râs. Ea revarsă lumina prin care toată suflarea omenească își află îndreptare'.

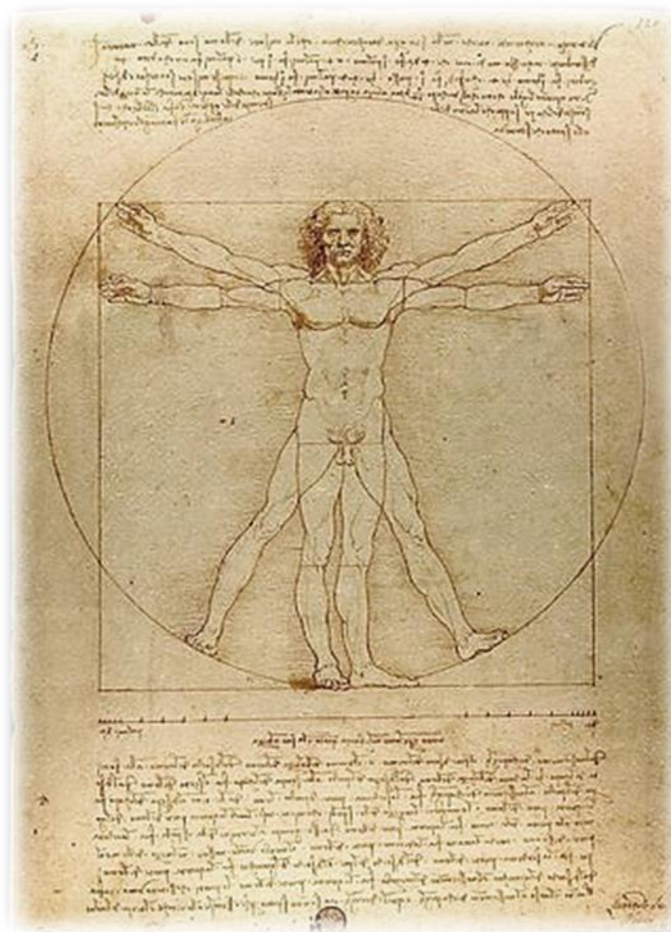

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

John Mole

The Chemotherapy Experience. Experiența chimioterapiei

41

http://editura.mttlc.ro

The University of Bucharest. 2015

Lolita

Hair shaved to a rive gauche
close-cropped beauty, eyes
bright with the relief of pain
inviting us as guests
not hospice visitors
to join the party
round her necessary bed.

And loveliest of all
was how she lay there
with those red-as-a-poppy
painted toes, released
from the duvet's weight
as if we still might ask her
to be up and dancing.

Lolita

Cu tunsoare franțuzească
frumusețe cu părul scurt, cu ochi
strălucitori descătușați de suferință
ne invitase să-i fim oaspeți
nu vizitatori la centrul de îngrijire paliativă
să ne alăturăm petrecerii
din jurul patului ei absolut necesar.

Și cel mai frumos lucru dintre toate
era cum stătea întinsă acolo
cu pedichiura ei
roșie ca macul, eliberată
de povara păturii
ca și cum încă am fi invitat-o
să se ridice și să danseze.

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

Drought

The parched face of exhaustion
is not that of an old friend
gone finally to earth. It stares up

from the bed it lies on,
a familiar stranger
thirsty for water and love.

Secetă

Chipul veştejit de extenuare
nu este cel al unui vechi prieten
încredinţat pământului. Priveşte fix

de pe patul pe care zace,
un străin binecunoscut
însetat de apă şi iubire.

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

Through the Night

The house is alive again
with nerves and the tread of insomnia.
It sighs at the edge of crying out
and creaks with phantom footsteps.

Yours or mine? They pause
then return between silences
putting sleep on standby. How tensely
we tune in on each other.

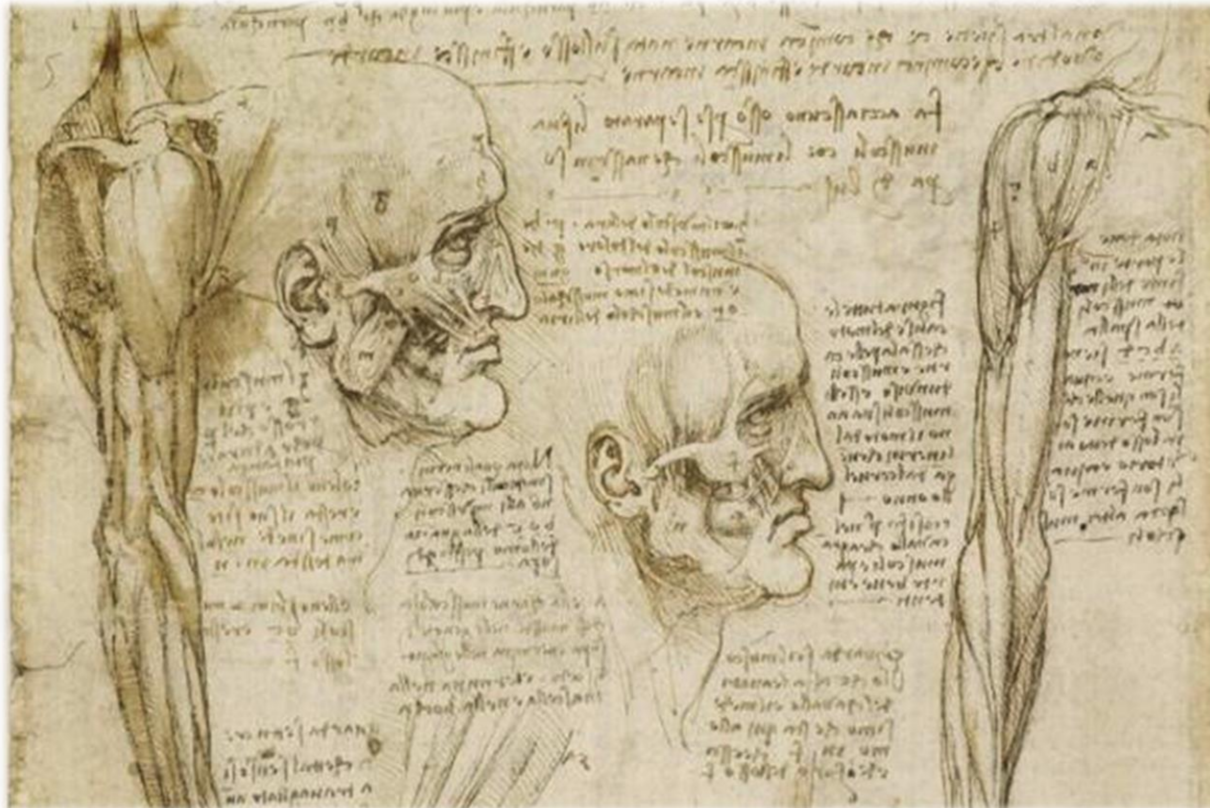
Then how slow, how persistent
the arrival of dawn, but give thanks
for every familiar sound
outside its confining walls.

Prin noapte

Casa este din nou plină de viață
cu nervi și mers de insomnie.
Suspină, pe punctul de a țipa,
și scârțâie sub pași de spectre.

Al tău sau al meu? Se opresc
apoi se întorc între tăceri
și lasă somnul în așteptare. Cu câtă înfrigurare
cădem la învoială.

Și apoi cât de încet, cât de stăruitor
se arată zorii, iar tu înalți mulțumire
pentru fiece sunet cunoscut
de dincolo de zidurile îngrăditoare.

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

Watch and Wait

My treatment over, I'm to be put on
Watch and Wait, a wry conjoining
of responsible attentiveness
with patience and anxiety. Thanks
for this, and for the opportunity
it gives to make light of the next few
months or years or of a lifetime's
residue according to whatever's left
to be got on with. What happens now
will be interchangeable beyond
all intervention, the one verb
balancing my sentence with the other.

Observă și așteaptă

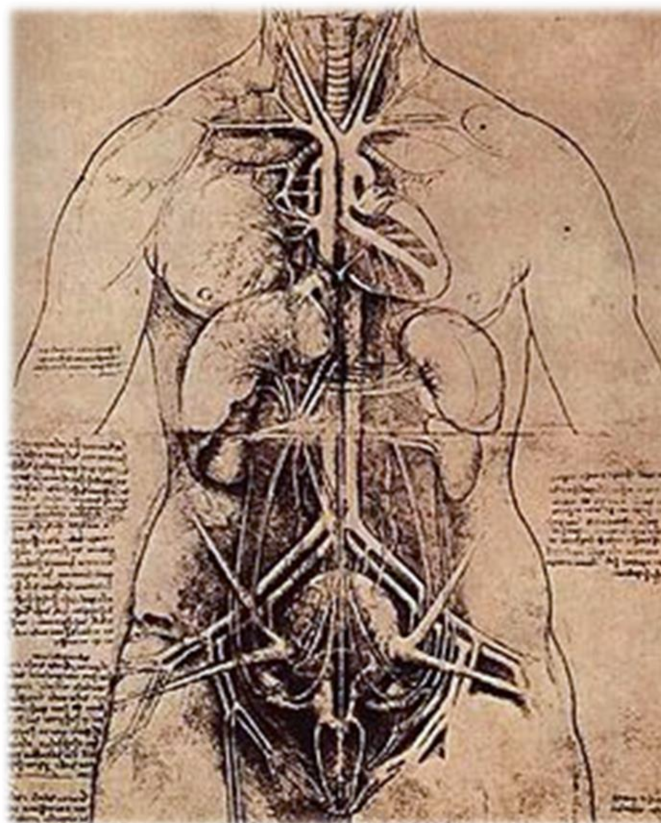
Am încheiat tratamentul, urmează
Ținerea sub observație și Așteptarea, o corcitură
de atenție responsabilă
cu răbdare și neliniște. Mulțumesc
pentru aceasta și pentru ocazia
pe care mi-o oferă să acord mai puțină importanță
următoarelor câteva luni sau ani sau rămășițelor
unei vieți, în funcție de orice a mai rămas
de făcut. Ceea ce se întâmplă acum
se va schimba cu altceva dincolo de
orice intervenție, singurul verb
care cumpănește o propoziție cu cealaltă.

Adventure

Our next-door neighbours' Burmese cat
let out to explore is hanging by his claws
to the guttering. A Tom and Jerry situation
or a Hitchcock? Anthropomorphic either way.
Adventure is the wide world all before him,
learning by suspense, no safety net,
no garden seat to watch from as I do
in my cosseted, retiring zone of comfort
wondering what next, and making little verses
out of risk by proxy, under my breath
admiringly to call out Go, cat, Go!

Aventura

Pisica birmaneză a vecinilor de alături
lăsată să colinde pe-afară stă agățată cu ghearele
de streașină. Fază gen Tom și Jerry
sau Hitchcock? Antropoidă, în orice caz.
Aventură înseamnă lumea largă întinsă dinainte,
experiența căpătată prin suspans, fără plasă de siguranță,
fără scaun din care să privești din grădină, așa cum
privesc eu
din zona mea de confort, de desfătare, de tihnă,
întrebându-mă ce va urma și împletind versuri mărunte,
ferit de primejdii de alții, îmi țin respirația
să o încurajez cu admirație *Hai, pisicuță, hai că poți!*

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

Convalescence

Walking to the end of the garden
is a short distance and after such heavy rain
I can't be heavy-hearted. Everything
glistens as the sun returns, is resolutely
not bowed down but reaches up
and outward with a playful generosity
of water. I brush against the burgeoning
jasmine bush we planted. Sure enough
it turns its sprinkler on and drenches me
like loving in a shower. Soon, it says
or seems to, you'll be doing that again,
and chuckles as I pass. Already
I'm laughing aloud at how absurd
and wet and happy I feel. I should
of course go in, dry off, warm up,

Convalescența

Să mă plimb până la capătul grădinii
nu e mult și după o asemenea ploaie deasă
nu pot să am sufletul greu. Totul
sclipește căci soarele revine cu hotărâre
nu șovăie ci se înalță
și strălucește în generozitatea jucăușă
a apei. Îmi trec palma peste tufa de iasomie
înflorită pe care am plantat-o noi. Numaidecât
aspersorul pornește stropindu-mă
ca dragostea sub duș. Curând, îmi spune
sau așa îmi pare, vei face și tu la fel, din nou,
și chicotește când trec pe lângă el. Deja
râd în hohote de cât de absurd
și ud și fericit mă simt. Ar trebui
desigur să intru în casă, să mă usuc, să mă încălzesc,

50

be sensible but not just yet. Not yet.

[First published in *The Warwick Review*]

să fiu cu capul pe umeri dar parcă încă nu. Încă nu.

[Poem publicat inițial în revista *The Warwick Review*]

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

The Gate

Too much in your garden
to close the gate on, walking off
with a dull shrug of defeat
through residual light
and all that it promises.

Never too late for the heart to beat
like a gift delayed
or a thornbush blossoming
that you left for dead
so painfully mistaken.

Stay where you are
with the gate wide open,
and bend to your task

Poarta

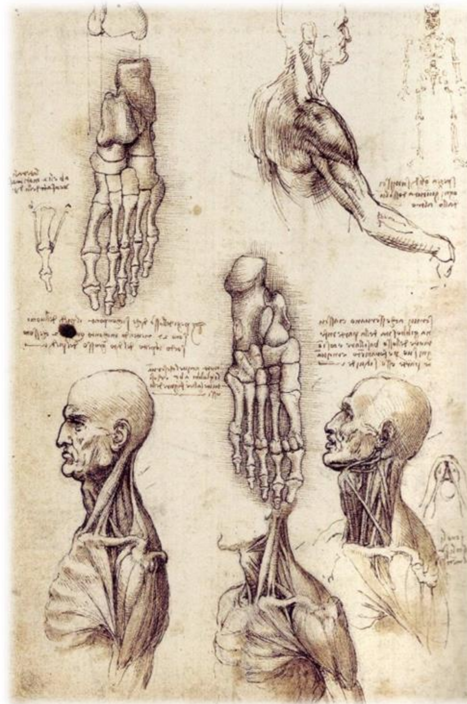
Ai prea multe în grădină
ca să închizi poarta, să te îndepărtezi
ridicând din umeri înfrânt
prin lumina înserării
cu toate promisiunile ei.

Nu este niciodată prea târziu pentru o inimă să bată
ca un dar întârziat
sau un tufiș spinos înflorit
pe care îl lăsai să moară
dintr-o greșeală dureroasă.

Rămâi acolo unde ești
cu poarta larg deschisă
și apleacă-te spre truda

of preparing new ground
for hope to discover.

de a pregăti terenul
pentru speranță.

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

The Chemotherapy Experience

Tom Roques
Treatment. John Mole
Shoestring Press, 2013

Every 30 minutes on a Friday morning I greet another nervous patient whom I have never met before at the door of my consulting room. I know the clinical

Experiența chimioterapiei

Tom Roques
Tratamentul. John Mole
Shoestring Press, 2013

Vinerea dimineață, din jumătate în jumătate de oră, la ușa cabinetului meu de consultații, îmi salut alt pacient neliniștit pe care nu l-am întâlnit niciodată. Îi cunosc detaliile

particulars from the referral letter and from the discussion at the multidisciplinary team meeting: "I've seen your scans". While briefly checking symptoms and past illnesses and performing a cursory examination (more therapeutic than revelatory), I try to ascertain what this individual really wants to know about chemotherapy.

Over the years I've found that some patients will come with preconceptions—a friend who died while on treatment, a *Daily Mail* perspective on the next wonder drug—that I need to disassemble. I have minutes to work out what they and their family really want to know about their treatment options. While trying to be patient-centred in my approach, the chemotherapy spiel is often repeated from one consultation to the next as I try to explain what it is like to undergo a treatment of which I have only second-hand experience. I think I know, having guided a couple of thousand people through it, but believing in my tools I often frame explanations encouragingly: "we have excellent drugs

medicale din biletul de trimitere și din discuțiile de la întâlnirile echipei multidisciplinare: "V-am văzut radiografiile". Pe măsură ce verific simptomele și istoricul bolii și efectuez un examen sumar, încerc să îmi dau seama ce dorește fiecare persoană să afle cu adevărat despre chimioterapie.

De-a lungul anilor, am descoperit că unii pacienți vin cu idei preconcepute—un prieten care a murit în timpul tratamentului, o opinie a ziarului *Daily Mail* despre următorul medicament-minune—pe care trebuie să le demontez. Am la dispoziție câteva minute pentru a stabili ce au nevoie de fapt, ei și familiile lor, să afle despre opțiunile privind tratamentul. Deși abordarea mea încearcă să se concentreze asupra pacientului, discursul despre chimioterapie se repetă deseori de la o consultație la alta, deoarece încerc să explic ce înseamnă să fii supus unui tratament într-un domeniu în care eu nu am experiență directă. Cred că știu despre ce este vorba, pentru că am îndrumat câteva mii de oameni către acest tratament, dar, având încredere în instrumentele mele de lucru, formulez

to control sickness; you may feel a bit tired". And they all leave with the same information leaflets and having initialled the same boxes on the obligatory consent form.

As an oncologist, I don't really know what it feels like to have chemotherapy, but having read John Mole's sparse poetry, which gives powerful voice to what it is actually like to have cytotoxic chemicals injected into your veins, I think I may have a better idea. Mole has lymphoma (he names his "cauldron of chemicals") and in a series of short, mostly untitled verses he eloquently illuminates his experience of undergoing chemotherapy. Several poems give voice to the prosaic, almost comforting rituals of treatment which we have designed: "the sky-blue chairs" in which "I must confirm my name and date of birth" before receiving "the pump's translucent bag". Our familiar medical environment seems almost comforting before we are abruptly brought back to the reality that

adesea explicații încurajatoare: "Avem medicamente extraordinare pentru a vă controla starea de rău; este posibil să vă simțiți puțin obosit". Și toți părăsesc cabinetul cu aceleași broșuri informative, dupa ce au bifat aceleași căsuțe din formularul obligatoriu de consimțământ.

Ca medic oncolog, nu cunosc prea bine ce înseamnă un tratament chimioterapeutic, dar, după ce am citit poeziile lui John Mole, a cărui voce puternică povestește cum este să ți se injecteze medicamente citotoxice în vene, cred că mi-am format o idee mai clară. Mole suferă de limfom (pe care îl numește "cazanul" său "de medicamente") și, într-o serie de versuri scurte, majoritatea fără titlu, ilustrează elocvent experiența sa de tratament chimioterapeutic. Câteva poezii dau glas ritualurilor prozaice, aproape reconfortante, ale tratamentului pe care i l-am prescris: "scaunele de un albastru celest" de pe care "trebuie să îmi confirm numele și data nașterii", înainte de a primi "sacul transparent al perfuziei". Mediul nostru medical, atât de familiar, pare aproape reconfortant, înainte de a fi aduși brusc la realitate: aceasta este o ființă umană care se confruntă cu o incertitudine nemăsurată. Astfel că, la verificarea

this is an individual human facing unfathomable uncertainty. So the identity check confirms "that I am who I am and was and hope to be".

Side-effects are recounted with more power and reality than an information leaflet could ever testify to. Waves of nausea are "to be ridden as a Baywatch surfer". Alopecia—which we often gloss over when asking for consent from men—is hauntingly described as "filigree at dawn. Silver brushed from naked shoulders". I have often rather overlooked the runny nose caused by nasal hair loss, but next time will remember it as "a damp persistence drizzling through the nose's unaccustomed depilation". It is Mole's poetic descriptions of fatigue, though, that will really make me change what I say to my patients.

We all experience forms of tiredness on a daily basis—and can convince the patient who has made an effort to dress, travel, and smile that the benefits of chemotherapy are worth a few hours of enforced rest every now and then. But few of us know the "doldrums

identității, se confirmă că "sunt cine sunt și am fost și sper să fiu".

Efectele secundare sunt relatate cu mai multă vigoare și realism decât în orice informație cuprinsă în broșură. Valurile de greață trebuie "străpunse precum un surfer din Baywatch". Alopecia—pe care adesea o trecem sub tăcere atunci când cerem acordul pacienților—este descrisă obsedant drept "filigran în zori. Argint alungat cu peria de pe umeri goi". Deseori am trecut cu vederea rinoreea cauzată de căderea părului din nas, dar în viitor îmi voi aminti de ea drept "o persistență umedă ce burnițează din bizara depilare a nasului". Totuși, descrierile poetice ale oboselii sunt cele care mă fac cu adevărat să schimb ceea ce le voi spune pacienților mei.

Toți suntem familari cu diverse forme de oboseală pe care le încercăm zilnic—și îl pot convinge pe pacientul care a făcut eforturi să se îmbrace, să călătorească și să zâmbească de faptul că beneficiile chimioterapiei merită câteva ore de odihnă forțată din când în când. Dar puțini dintre noi cunosc "pasivitatea oboselii", nevoia de a se opri la fiecare treaptă sau

of fatigue", the need to pause halfway up each flight of stairs, or the "cautious release" of "regulated breath". True, chemotherapy affects individuals in different ways, but I think oncologists greatly underestimate the pervasive fatigue we cause. We can measure cancer shrinkage on scans, can see tumour markers fall, but have no scale for fatigue other than the one to ten on which Mole is asked to map out his weariness by a researcher. It's comparatively easy for both doctors and patients to ignore how this may feel compared to the enticing promise of a "response". But I suspect it governs quality of life more than anything else for the patient. The incessant description of cancer as an adversary can falsely make not having chemotherapy seem to be a concession of defeat when, for those individuals with incurable cancer who have few symptoms, we can so easily do more harm than good by recommending immediate treatment.

Next Friday another series of men and women will come to hear my views on the benefits and side-

"eliberarea cu precauție" a "respirației normale". Este adevărat, chimioterapia afectează persoanele în diferite moduri, dar cred ca oncologii subestimează semnificativ starea de oboseală pătrunzătoare pe care o cauzăm. Putem măsura remisia cancerului prin explorarea PET, putem urmări scăderea nivelului markerilor tumorali, dar nu avem o altă scară de determinare a gradului de oboseală decât cea de la 1 la 10 cu care un cercetător îi cere lui Mole să își măsoare gradul de epuizare. Este relativ ușor, atât pentru medici, cât și pentru pacienți, să ignore această stare, în comparație cu promisiunea ispititoare a unui "răspuns". Dar bănuiesc că, pentru pacient, acest factor afectează calitatea vieții mai mult decât orice altceva. În mod eronat, descrierea repetată a cancerului ca adversar poate face ca refuzul chimioterapiei să pară o recunoaștere a înfrângerii când, în cazul bolnavilor suferinzi de cancer incurabil care prezintă simptomatologie redusă, putem foarte ușor să provocăm mai mult rău decât bine dacă recomandăm începerea imediată a tratamentului.

Vinerea viitoare, un alt grup de bărbați și femei vor veni să îmi asculte opiniile despre beneficiile și efectele secundare

effects of chemotherapy. This time I will try to explain what they may experience not by recounting the same list of toxic effects but by trying to disclose how they might really feel when on our day unit, when encumbered by all-encompassing weariness. And I will point them and my colleagues towards this selection of poems to illuminate what it might really be like to be treated with the drugs we peddle.

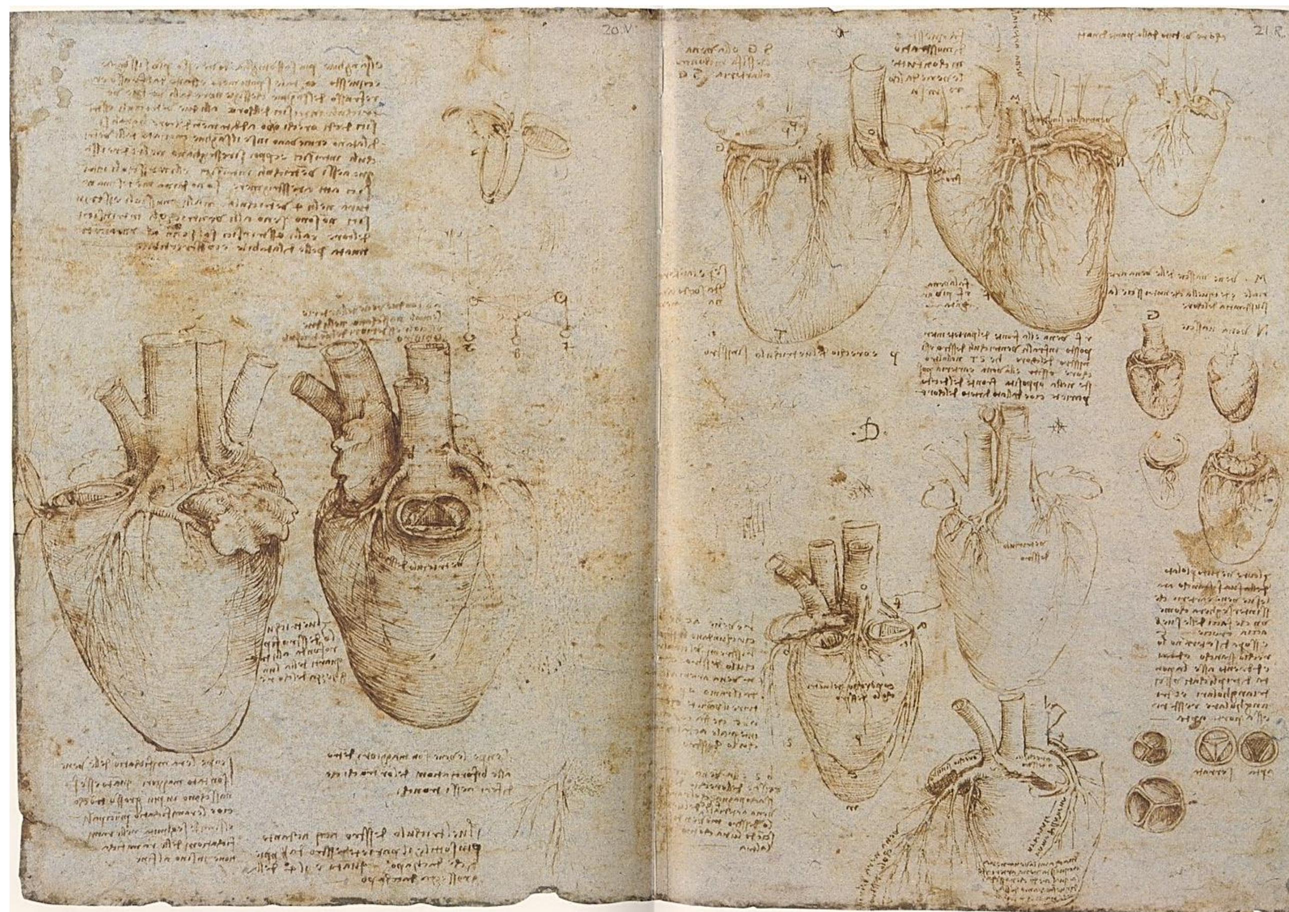
Review article published in *The Lancet*
(issue: June 28— July 4, 2014)

ale chimioterapiei. De data aceasta, voi încerca să le explic prin ce este posibil să treacă, nu înșirând aceeași listă a efectelor toxice, ci încercând să le dezvălui ceea ce ar putea simți atunci când se vor afla în centrul nostru de tratament, când vor fi îngrădiți de oboseala atotcuprinzătoare. Și le voi recomanda, lor și colegilor mei, această selecție de poezii, ca să îi lămurească ce ar însemna cu adevărat tratamentul cu medicamentele pe care le promovăm.

Articol publicat în revista medicală *The Lancet*
(numărul din 28 iunie—4 iulie 2014)

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

Information about the Translator

Elena Nistor studied English at the University of Bucharest, and teaches English at the University of Agronomic Sciences and Veterinary Medicine of Bucharest. She is currently a Visiting Research Fellow at The Institute of English Studies, University of London, working on a study about images of London in contemporary British women's poetry.

Elena is a translator, an essayist, and a member of the Centre for the Translation and Interpretation of the Contemporary Text (University of Bucharest), the Literary London Society. She is also a member of the Literary London Society and the Association of Adaptation Studies (De Montfort

Elena Nistor a studiat limba şi literatura engleză la Universitatea din București, și predă limba engleză la Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București. În prezent este Visiting Research Fellow la Institutul de Studii Engleze al Universității din Londra, stagiul de cercetare fiind dedicat unui studiu despre reprezentări ale Londrei în poezia feminină contemporană din Marea Britanie.

Traducătoare şi eseistă, Elena Nistor este afiliată profesional la Centrul pentru Traducerea și Interpretarea Textului Contemporan—CTITC (Universitatea din București), Literary London Society, Literary London Society şi Association of Adaptation Studies (De Montfort University,

University, Leicester, UK).

Her main publications include *Sultry Summer Jottings. 111 Poems by Gabriel Sănescu*, a bilingual anthology for which she received the 2009 LiterArt-XXI Translation Prize from the International Association of Romanian Writers and Artists, and *'A Blossom of Words in a Dusty Ray of Light': Contemporary British Women Poets (1950-2005)*, based on her PhD thesis that received the *summa cum laude* distinction from the English Department of the University of Bucharest.

Leicester, Marea Britanie).

A publicat, prinyre altele, *Sultry Summer Jottings. 111 Poems (Manuscrisul unei veri fierbinţi. 111 poeme)* de Gabriel Stănescu, antologie bilingvă pentru care a primit Premiul LiterArt-XXI pentru Traducere (2009) din partea Asociaţiei Internaţionale a Scriitorilor ş Oamenilor de Artă Români, şi *Poete britanice contemporane (1950-2005)*, adaptare a tezei de doctorat pentru care Departamentul de Limba şi Literatura Engleză a Universităţii din Bucureşti i-a acordat distincţia *summa cum laude*.

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2015